

СЕЉАК

ЛИСТ ЗА ПРЕПОРОД СЕЛА

„Без слободне штампе нема јавне контроле у држави, а без јавне контроле и критике нема здравот ни право ни моралног поредка; ми хоћемо слободу и за себе и за своје пратиоцима“.

Љ. Д.

Год. I — Број 17.
МАЛО ЦРНИЋЕ п. Пожаревац
17 јула 1935 год.

Издаје и сарађује: КЛУБ МЛАДИХ ЉУДИ СА БЕЛА
Власник и уредник: СВЕТОМИР С. МИЛАДИНОВИЋ, земљорад.

ИЗЛАЗИ
СВАКОГ 1 И 15 У МЕСЕЦУ
ПРЕТПЛАТА:
30 ГОДИНУ 24 ДИН., ЗА ПОЛО ГОД. 12 ДИН.

Мере за одржање цене пшеници на домаћем тржишту

Београдски лист „Политика“ донео је ових дана горњи чланак од г. А. Мићића, кога ми у интересу наших читалаца прештампавасмо у овом листу.

Квантум пшенице који Чехословачка има да откупи од нас износи 10.000 вагона. Преференцијал износи 18 чехословачких круна по квинталу, т.ј. 18.000.000 круна.

Чехословачка очекује добру жетву у пшеници, а поред тога има око 20.000 вагона старе пшенице, из прошле године. Рачуна се, да ће у овој године Чехословачка имати 50—60 000 вагона пшенице више него што њена потреба износи.

Стога се може рачунати као сигурно да Чехословачка неће преузети наш овогодишњи контингент одмах после жетве, већ ће његов пријем одуговлачити што дуже може. То се мора спречити, ако се жели да постигне успешна интервенција одржавања цена код нас у земљи.

Појављује се потреба за споразумом са Чехословачком у следећем: да Чехословачка исплати нашој држави вредност контингента и преференцијал одмах, а да јој пшеница буде испоручена у току извесне кампање када буде хтела да је предузме.

Овакав споразум у интересу је обе државе. Нама би омогућило снажнију и много ефикаснију интервенцију за одржавање цена на домаћим пијацама, него што је то до сада био случај због недовољних средстава Призада и непотпуних искоришћена свих могућности на томе пољу рада. А Чехословачка би уштедела велике непотребне трошкове око транспорта робе, лагеровања, манипулације, претовара, калирања и кварења робе, итд. на тај начин, што би земљишним споразумом ти трошкови отпали.

Овим споразумом Призад би знатно појачао своја сопствена средства, што би му омогућило да интервенише на одржавању цена одмах у почетку извозне кампање, т.ј. у времену када је интервенција најнеопходнија да би се одговарајућим формирањем цена домаћим пијацама заштитили интереси произвођача у довољној мери.

Интервенција Призада, односно начин откупа пшенице и њеног уновчења, имала би се изводити смишљено и са унапред утврђеним програмом. Тај програм замишља се тако, да Призад током целе године буде купац пшенице намењена извозу и да својим начином откупа и узимањем извозног вишка са домаћег тржишта у што краћем времену ослободи домаће тржиште од притиска извозног вишка како би се цене пшенице за потребе домаћег консума одржале на једном за произвођача задовољавајућем нивоу. У томе и лежи проблем повољног уновчења пшенице јер домаћи консум и резерве за сетву апсорбује 90 % жетвеног приноса, док извозни вишак износи око 10% код једне средње жетве. За подизање куповне моћи сељака од пресудног је значаја дакле, цена која се оствари продајом несразмерно већег дела приноса.

Да би интервенција Призада у горњем смислу постигла потпуни успех, отклањање извозног вишка са домаћег тржишта може се спровести не само путем откупа пшенице већ и путем откупа једног извесног квантума брашна.

Откуп извесног квантума брашна у том циљу намеће се као потреба поглавито с тога, што у моменту када овај предлог чинимо, наша држава осим чехословачког преференцијала, нема ни са једном другом државом сличан уговор, па према томе нема ни могућности за пласирање преостатка извозног вишка овогодишње пшеничне жетве на бази преференцијалних цена. Међутим, рекла смо већ да је успешно одржавање спошљивих цена битни

услов што брже отклањање извозног вишка са домаћег тржишта.

Због тога сматрамо као најбоље решење да се притисак извозног вишка на формирање цене на домаћим пијацама може успешно отстранити поред сталног преузимања пшенице и откупом неколико (6—8) хиљада вагона брашна, које би се количине имале ускладиштити у земљи.

Једновремени откуп пшенице и брашна онемогућава, дакле, јачу интервенцију одмах чим се нова пшеница појави на пијаци, независно од тога, што моментално немамо са другим државама (изузев Чехословачке) уговоре са преференцијалима.

По себи се разуме, да меродавни фактори морају свим силама настати да у најкраћем времену остваре нове уговоре са Аустријом и Немачком и тиме омогуће повољно пласирање преостатка извозног вишка пшеница.

Под претпоставком да поред Чехословачке још и са Аустријом и Немачком постигнемо споразуме за даљих 7—8000 вагона пшенице може се рећи да би наш житни проблем био решен јер би то значајно обезбедило пласман за 15.000 вагона, а толико ће од притиска извести извозни вишак у овој години.

Стварање једног лагера брашна од 6—8000 вагона изгледа изм најподеснији начин за постигнуће жељеног циља са ових разлога:

- 1) појачава се капацитет мељаве домаће млинске индустрије, а то је један од битних услова за успешно одржавање предвиђене цене пшенице на домаћим пијацама.
- 2) добија се у времену да се надокнади што је пропуштено, т.ј. да се остваре нови трговински уговори на бази преференцијала за пласирање преостатка извозног вишка пшенице.
- 3) добија се у времену изналажење купаца брашна на бази компензација. Иако је пласман брашна тежи од пласмана пшенице то ипак не значи неизводив. Наша држава увози разне артикле које би се могли компензирати извозом нашег брашна. — Квантум од 6—8000 вагона није количина за коју се не би могао наћи пласман. Поред осталих држава Европе које долазе у обзир за компензације, Италија би најпре могла доћи у обзир као купац брашна јер се налази пред ратом са Абисинијом.
- 4) Извоз брашна у интересу је и наше домаће текстилне индустрије јер би квантум 6—8000 вагона брашна једновремено претстављао и извоз 720 до 950.000 комада врећа у вредности од 7—9.000 динара.
- 5) Лакше се доје лагеровати у земљи од пшенице јер се одговарајућом организацијом и уз сарадњу млинске индустрије замушљене количине могу лако сконцентрисати, да се избегну сви излишни трошкови.

Финансирање извозног посла било би знатно лакше, пошто се не би ограничили само на трговачко извозничке капитале већ би ангажовало и капитал млинске индустрије. Ово ангажовање капитала млинске индустрије може се спровести кроз услове плаћања при откупу. Купована за рачун државе (Путем Призада) може се условити плаћањем делом у готову, а делом у државним краткорочним боновима. Овај начин плаћања млинска индустрија не би одбила, јер би имала могућности да државне бонове ломбардује код државних и домаћих банака.

Стварање једног лагера брашна у земљи ни у ком случају не треба да значи, да се тај лагер брашна мора на сваки начин извести из земље и продати по свакој цени. Тај лагер има првенство да омогући интервенцију одржавања предвиђене цене пшенице у земљи, т.ј. да ослаби притисак извозног вишка пшенице на домаћим пијацама.

Ако се у међувремену отворе нове пијаци за пласман пше-

нице, а перспективе за извоз брашна не буде било, у том случају извоз пшенице се може несметано и у пуном обиму спроводити, док се резерве брашна могу продати у земљи, постепено и у времену када се потреба за то укаже.

Има и других могућности за крајњу ликвидацију тога замишљеног стока брашна. Зато на пример, могло би се са Чехословачком споразумети, да она место контингента од 10.000 вагона пшенице преузме еквивалент у брашну.

Најзад, стварање логора брашна треба да има за циљ, да спречи продају пшенице у првим месецима после жетве по ниским ценама које се данас могу постићи на светској пијаци. Наш извозни вишак неће износити огромне количине, па према томе у толико пре треба поради то да се спречи његово, ма и делимично уновчење на бази цена светског паритета.

Александар Митић

Плаћена штампа

У свако доба, друштво је поред својих напредних стремљења бележило и тешке појаве. Морално време и људи лечили су ове појаве и у томе се поглавито и огледала правилност и истина у друштвеним организацијама.

У модерном друштву један од најачих и најсигурнијих лекова била је и остаће честита, слободна и мушка реч. Са развојем слободне штампе, људи су смелије корачали напред; лакше и брже указивали на мане и штетне појаве. Убрзо је слободна и поштена штампа постала јако и убојито оружје.

Међутим, у последње време штампа је злоупотребљена. Разни гмизавци, дегенерици, нерадници, људи без занимања, чак и бивши робијашци, па и они, које потернице државних тужилаца узалудно траже, нашли су у штампи олако занимање и незаслужени извор прихода. Готово сви они, који су на свима пољима изгубили битку, који су остали недоучени ђаци; они, који су кроз школу пролазили као пси кроз росу; латили су се пера и наручено стали да хвале непоштење, а да ударају на правичност и морал!

Наше доба, поготову, обилује овим појавама. Никада више нису ницали опскурни листови и листићи, без садржине и смера, али зато пуни напада и клевета на личности и појединце. Када би они шибали у истини зле људе и њихове радње, ми би те листиће и листове поздравили; али се они очигледно обарају баш на светле карактере и узор радње, служећи тако мрачњачким типовима, њиховим интересима и новцу.

Недавно смо имали случај, да је за једног уредника, који је уређивао један лист кратког века, утврђено да је био на робији осам година због разних утаја и превара. А тај лист имао је за циљ да напада једну истакнуту моралну личност у нашем јавном животу! Овог уредника ни до данас нису пронашле потернице државног тужноца. Други уредник истог листа, који је сменио оног првог, био је осуђен због крађе. А обојицу су плаћали људи који треба да су давно на робији, а све у циљу да прелишењем лажи и клевета од стране ових робијаша, умање углед и кредит противника, који је честит и исправан!

Недавно је један лажно покрштени пољски чивутин извршио јаван напад на нашу цркву и свештенички кадар. И раније, а и после његовог напада, у опскурним листићима, које он плаћа украденим новцем, овај његов напад и мржња, (најгоре врсте људи — пољског чивутина), противу хришћана, налазили су притајеног одзива у тим листићима.

Значи да је зло организовано. Значи да оно има дубоког корена. Значи да оно има и дугачке жиле. И за ово треба велика и оштра секира. Оно није само израз велеградских штребера, хоштаплера и нерадника; нити само израз ових паланачких шпекуланата, незналица и глупака, који јавно хвале зло из разних интереса и јавно веле, да зло побеђује; него је оно организација која је основана да експлоатише наивност и поштење честитих и радних људи.

Са тим злом се мора поступити као и са сваком разбојником. Први атак на те разбојнике мора бити управљен, да се онемогући плаћеничка штампа и да разни плаћеници оду тамо где им је место.

Копачима

Хеј, копачи трудни и уморни. Од ране зоре до мркла мрака на јаком и топлом сунцу, без воде, радите Ваш тешки посао, без којег неби ни Ви, ни свако друго живо биће, могло да се одржи.

Ви сте они који украшавате наша дивна и цветна поља, Ви сте они, који крчите путеве за бољу будућност целокупног народа. Да није Вас и без Вас, наша би поља у трње и коров зарасла, Ви сте целоме свету доказали, да нисте плашљивци ни кукавице у тим најтежим пословима.

Али... да ли Ви уживате бар и десети део благодети од тога Вашег напорног рада? Не! Ви радите док не окончате целокупан посао. А после?... после се систематски Ваши амбари и кошени испразне и Ви преко целе године остајете без игде ичега, као што после сваке пуне кошнице меда појави се безброј трутова који сав мед покупе да нахране своје већ угојене вратове а вредне радилице преко зиме скапавају без хране. Па ипак су те вредне пчелице, и ако мала и ситна животињца, дале примера, јер се групишу и трутове без милости избацују из кошнице, да би, за себе оставиле толико хране, колико им је преко зиме потребно.

И право је тако. Да се тај радни и намучени народ побрине прво за себе. Кад може да уради и збере, може и да сачува.

А Ви копачи: сачувајте бар нешто од онога што су Ваша знојна лица и Ваше жуљевите руке зарадиле.

С

Издаја у задругарству

Већ толико година ченгија се са задругарством. Већ толико година, у доба кад су други ћутали, бестидно су се бацале неистине у очи честитим задругарима. Свака оправдана критика проглашена је суверено за „напад на задругарство“, а сваки такав критичар ућуткан свима могућим и немогућим средствима.

Људи су се склањали и повлачили. Али сви су осећали, да се добро неће свршити.

И заиста: задругарство је злоупотребљено; задругарство је заведено; задругарство је компромитовано и упропашћено, јер је уведено у послове и поступке, који су страни задругарској идеји и раду.

Тражили смо, али нам је глас био вапијући у пустињи. Данас повишеним гласом тражимо: да непристрасна анкета испита и морално и материјално стање задругарства и да кривце, ако их буде било, преда најстрожијој казни.

Да ли је задругарство одговорило својој циљу?

Идеологија задругарства по својој начели, намењена је онима, који нису у стању да своје потребе набављају сами посебно, већ удружено, као и онима, који ће своје продукте лакше и боље уновчити преко задруге, него код трговаца на пијаци и т. д. и т. д.

Идеологија задругарства тежи, да својим члановима пружи могућност да се избеаве и отргну из руку зеленаша и шпекуланата, који су вечито на рачун тога малог и ситног човека правили милионе и стицали положаје.

Наш народ, нарочито сељак, одобрио је такав рад на задругарству и похитао, да се што пре упише у задругу, како би могао користити своја права, која су му том задружном идеологијом требала бити заштићена од горњих последица.

И данас, ми као млађе генерације, прионули смо, да будемо верни помагачи и сарадници доле у народу, како би тим великим творцима и идеолозима задружним били од користи за остварење тога њиховог и плодног рада.

Међутим у последње време видимо, да је задругарство промашило циљ, да задругарство на жалост не служи онима, којима је намењено, да су задружне вође и идеолози послали жриве у задругарству на најначин, што су разни дегенерици и шпекулантери блиски њима, злоупотребили њихову идеологију код задруга и задругара у народу и да задругари не виде никакве користи од задругарства из следећег:

1) *што своје потребе у задрузи плаћају по истој па и већој цени него код трговца и*

2) *што су своје производе ускупљене ради заједничке задружне продаје дала по јевтинијој цени него и на самој пијаци и ш. д.*

Ми се онда питамо.

Чему служу задругарство?

Да ли задругарима као удруженој снази, за бољу и јевтинију робу коју они набављају, или бољу цену својих производа искључујући посредника-шпекуланта, или коме другоме?

У последње време показало се, да користи од задругарства имају само по неколико људи са добрим и превишним дивизијама и огромним путним трошковима и који ничим нису гарантовали да ту задружну имовину стекну и уштеђену на рачун тога малог задругара очувају, *док вође и задругари, који су своју моралну и материјалну имовину заложили за задругарство*, буду најзад компромитовани радом тих задружних шпекуланата, који и не мисле да ли ће задругар добити потребе за који динар јевтиније или своје производе продати за који динар скупле.

Све ово долази отуда што у савезима и централама не воде прву реч сељаци-задругари, којима задругарство и служи и који би сваку ситуацију решили у корист самога задругара, већ људи, који вештим билансирањем гледају да прикрију велике дневнице, путне трошкове и т. д. и т. д.

Истина је, да има и сељака у врховима самих савеза, али је врло мали број њих, који чврсто остану на правом задружном принципу, већ клону из следећих разлога: 1) под сугестијом својих васпитаних и школованих другова у управи, или самога управника савеза (част изузетцима) да је своје примедбе и предлоге неумесно поставио и захтевао и 2) често пута тим сељацима, који захтевају правичнији рад повере дежурство са добром дневницом и они оставе на страну и задругаре и задругарство, само да би још који месец провели на томе месту, ради своје личне користи.

Ето од чега трпи и пати наше задругарство данас.

У идућем броју овога листа изнећу и именуваћу многе ствари које сам у задругарству запазио, а у исто време и предлог задругарима како ћемо се избавити од тога зла, које кочи напредак у нашем задругарству.

С.

Зар их није срамота

До јуче, када су били на власти и када је судбина земље и народа била у њиховим рукама и када су могли несметано, (ако су били прави пријатељи народа) да учине потребне реформе у пољопривреди; да се цене земљорадничких производа повећају, да се изврши планска привреда у земљи да се реши питање сељачких дугова и т. д. они данас, када су сишли с власти обасуше данашњу Владу интерпелацијама, зашто влада за ово кратко време није све то учинила и да ли влада има на уму данашње тешко стање сељака-пољопривредника.

А да ли та бивша кабинетска господа зна, да је на власти провела шест месеци и шта је све предузимала према онима, који су овакве и сличне ствари од ње захтевали. Треба да се сете, то није било давно.

С. М.

Драги камен у глачаоници

— одломак из једног предавања —

Драги камен је најтврђи угљеник, који је постао од биљних и животињских материја. Глача се својом властитом прашином у глачаоницама, које су нарочито чувене у Амстердаму, у Холандији.

Постоји прича о драгом камену, како је дошао овакав какав је извађен из земље, у глачаоницу, и онде постао светао.

Како се ова прича, у преносном смислу, односи на омладину, то ћемо је овде укратко препричати.

Дође тако једном драги камен у глачаоницу, тј. у радионицу где се глача драго камење. Овај што је дошао у глачаоницу беше таман и неуглађен, а његова браћа у глачаоници преливају се у разним бојама и сви беху толико лепо да се није зна-

ло који је од којег лепши. Доцније и онај груби углача се и поста сјајан и леп као и његова браћа у глачаоници.

Деца су родитељима, наставницима, друштву, народу, држави, највећа драгоценост.

Од тога, како се деца, како се омладина углача тј. како се васпита и спреми: у породици, у школи, у друштву онаква ће нам бити држава и будућност оних који долазе после нас.

Глачаонице наше омладине су: породица, школа, друштво...

Од ових установа најважнија је породица, јер по оној народној!

Што колевка од њиха, то мотика закопа, хоће да се каже: какве навике добије дете у породици — тешко их се ослобађа до мотике, до гроба. Али поред породице, нема сумње, да је школа данас једна од неодољивих потреба свима и свакоме. Она је вештачки родитељски дом, савршеније друштво, без којег се данас никако не може ни где у свету. Без добре школе друштво не може јер неби могло да се одржи на међународној утакмици.

За целокупни напредак човечанства највећа заслуга и признање има да се ода школи.

И школа је једна глачаоница, једна радионица, у којој се глача и израђује већа умна способност, оплемењују срца и негује витештво у омладини.

Деца су наша најдража бића, која, кад одрасту имају да прихвате послове друштва и државе.

Ако школска деца буду купила свакодневно зрице по зрице бисера из разних предмета која им се предају у школи; ако то разрађују и глачају; ако доводе једно с другим у везу, онда ће се таква омладина до свршетка школовања развити морално умно и физички у једну хармоничну љутску лепоту, те ће сијати пред својом нешколованом браћом и пред странцима као оно израђено и углачано драго камење у глачаоници пред оном грубом и неуглачаном браћом својом.

Кад у једном народу буде претежан број лепо васпитаних оспособљене омладине онда старији тога народа неће имати потребе да страхују за будућност своје земље.

Ако по неко од ученика прође кроз школу а не развије се путем соколства физички, не оплемени срце нити развије свој ум, онда такав улази у јавни живот као плесиви и као кварно јаје на кога ће се друштво гадити, од кога ће се склањати, и од кога никад неће бити племенити тић. Такав ће бити штетан не само по државну службу, ако буде био у њој, већ и по породицу из које је. Наставни предмети, које ученици изучавају у школи утичу, у главном тројако на њих: племене им срце, јачају вољу за радњиошћу и проширују хоризонт знања. Или краће речено: помажу им, да живе сви око њих једним разумнијим и савршенијим животом. А тиме се све више примичу златном веку будућности, односно благостању. Где тога није, где се омладина у школи не увежба да у говору и твору испољава из себе оно што има најбоље, најлепше у души и срцу своје — ту је школа промашила циљ, ту школа нија могла да изврши свој задатак: ту омладина и не личи на бистре капљице веселог планинског поточића већ на рану из које гној цури: ту је омладина остала неуглачан не драги већ обичан камен.

У историји хришћанске цркве унозајемо се са оснивањем хришћанске религије његовим учењем о вери у Бога, као и о животу хришћанске цркве од постанка њеног до данас.

— Наставиће се —

Пошаљите претплату

Једна бедна породица

Станоје Петровић - циганин из М. Црнића са женом и четворо детета, иначе најсиромашнији човек у овој околини, који сем једне оронуте и склоне паду кућице нема више ништа, данас преживљује тешке дане, јер му је жена болесна скоро 5 месеци и никако не устаје из постеље. Најстарије дете му је од 13 год. које чува стоку и ради тешке послове код сеоских домаћина и које је ових дана несрећним случајем посекло ногу чија је рана теже природе и налази се у Банов. болници у Пожаревцу на лечење.

Најмлађе Станојево дете има 3 месеца, које од рођења код болесне мајке не сиса, већ се отац мучи просећи по селу млека да дете отхрани.

Средње дете женско, које има 8 год. да би услужило болесну мајку просуло је пун лонац превреле воде на ноге те се и оно налази у тешким мукама код куће.

Станоје је покушавао више пута да жену одведе на лечење у Бановинску болницу у Пожаревац али је тамо не примају, из ког разлога незна.

Покушао је да најмлађе дете пошаље „Дому материнског удружење у Београд и тамо је одбивен.

Станоје ни сам незна шта ће да ради, око њега све нејако и боласно, да ради да храни себе и њих неможе, јер их код куће несме оставити саме.

Уредништво овога листа, као и чланови клуба по-могли су до сада Станоја материјално и у природи колико су год могли, али шта ће од сада?

ВЕСТИ

Њ. В. Краљ Петар II завршио је ове године први разред гимназије са одличним успехом.

Посета румунији

Његово Краљевско Височанство Кнез — Намесник Павле у пратњи првог ађутанта Њ. В. Краља, генерала г. Чолак-Антића и министра Двора г. Антића, учинио је 12 ов. м. посету пријатељској Румунији.

Њ. Кр. В. Кнеза-Намесника дочекао је на железничкој станици у Синаји Његово Величанство Краљ Карол II са целом Дворском Светом.

Ова посета значи, учвршћивање бољих односа између Држава Мале Антанте.

Депутација у Министарству пољопривреде

Преко три стотине пољопривредника из Војводине, посетили су 12 ов. м-ца Министра пољопривреде г. Станковића и предали му резолуцију у којој су тражили: да се земљарина снизи за 50 од сто, да цена пшенице буде 200 дин. за 100 кгр. и да пореске управе приме пшеницу по тој цени.

Та би пшеница по њиховој жељи израженој у резолуцији требала да се држи у пореским складиштима док је „Призад“ не прими за извоз.

Такође су тражили да при решавању свих пољопривредних питања у земљи буде заступљено 50 од сто активних пољопривредника.

Затим је г. Министру доказивано да пољопривредници нису у стању да плаћају веће камате него трговци, јер Народна банка трговцима наплаћује 5% док Аграрна Банка, коју су основали пољопривредници, наплаћује и данас по 10% камате.

По питању сељачких дугова депутација је тражила продужење за 50 година и са највише до 3% камате

Министар г. др. Станковић примио је врло љубазно ову депутацију обећавајући им да ће настојати да се та тешка пољопривредна питања једанпут реше у корист пољопривредника.

У Енглеској су регулисани приходи великог капитала, тако да ти капитали пласирани у свим предузећима немају више 1% процента годишње.

Остале добити иду у корис тамошњег радништва, које је запослено у тим предузећима путем високе наднице.

У другим пак земљама па и код нас такви велики капитали често пута достижу и преко 100% процената.

Овогодишња жетва

Жетва је ове године услед наглог сазревања пшенице завршена раније него обично.

Јака Вировданска врућина и сунчана светлост, која је владала у самом сазревању, толико је утицала, да је пшеница и квалитативно и квантитативно остала врло слаба.

Ипак се рачуна да ће овогодишња жетва бити за 35-40% боља од прошлוגодишње тако, да ће у овој години принос са 1 хектара пшенице бити 75-80% од обичне жетве.

Важно је напоменути, да је код нас у „Млави“ и „Стигу“ ово четврта година како немамо добру пшеницу; од које би бар један део уновчили; за подмирење домаће потребе.

Састав нове владе

Нови владу Краљевине Југославије саставио је на дан 24 јуна т. г. г. др. Милан Стојадиновић, у коју су ушли и то:

Претседник Министарског Савета и министар иностраних послова др. Милан Стојадиновић.

Министар унутрашњих послова др. Антон Коросец.

Министар војске и морнарице, почасни ађутант, Њ. В. Краља армиски генерал Петар Живковић.

Министар саобраћаја, др. Мехмед Спахо.

Министар без портфеља др. Шефкија Бехмен.

Министар пољопривреде Светозар Станковић

Министар социјалне политике и народног здравља Никола Прека.

Министар трговине и индустрије др. Милан Врбанић.

Министар правде др. Људевит Ауер.

Министар за физичко васпитање народа, Мирко Комненовић.

Министар шума и рудника Игњат Стефановић.

Министар без портфеља, Ђура Јанковић.

Министар просвете, Добривоје Стошовић.

Министар финансија, Душан Летица, и

Министар грађевина, Милош Бобић.

Како сазнајемо, ова ће влада одмах приступити изменама појединих закона као што су: Закон о штампи, закон о избору народних посланика и закон о удружењима зборовима и договорима.

Очекује се такође, да ће та влада одмах извршити потребне реформе у погледу економског побољшања народа.

При министарству пољопривреде састављен је нарочити одбор, као саветодавно тело, за утврђивање цене пшенице при овогодишњој жетви.

Како сазнајемо овај је одбор после одржаних неколико својих седница, сдлучио да средња цена пшенице буде у овој години за произвођача 130 дин.

Ову цену ће одржавати Привилеговано извозно друштво. У том случају извршиће се реорганизација „Призда“. Ако се не би извршила ова реорганизација, одбор ће у овогодишњем извозу пшенице употребити систем премија. Ове године потребно је да се изврши регистрација купаца и да се поред пшенице форсира и извоз млинских производа. Одбор је нашао да би се кредитирање жетве најбоље извршило на бази јавних складишта, за коју би се сврху употребили сви способни магацини у земљи.

На крају је Одбор донео одлуку да је за интервенцију у погледу цена пшенице потребно обезбедити најмање сто милиона динара. Око 50 милиона прибавило би се од преференцијала а других 50 милиона дало би Министарство финансија.

Амнестије

У Име Њ. В. Краља Петра II, на предлог министра унутрашњих послова, Краљевски Намесници од 29 јуна ове године решили су да се предаду забораву све кривиде политичке природе учињене поводом избора Народних посланика за Народну скупштину, за време од расписа избора, т. ј. од 6 фебруара о. г. па до дана обнародовања овог указа, за чије су извршење и пресуђење надлежне опште управне или државне полицијске власти, а казне изречене од ових власти за поменута дела опраштају се.

Изречене а ненаплаћене казне неће се наплаћивати а већ наплаћене неће се враћати.

Први слободан Збор у Грубишком пољу код Загреба

30 јуна о. г. одржан је први слободан збор на коме је говорио г. Већеслав Вилдер и др.

Збор је протекао у живом манифестовању слоге Срба и Хрвата.

Одлуком Министарства пољопривреде од 29 јуна текуће године укинут је комесаријат у Савезу аграрних задруга за Јужну Србију, кога је био поставио бивши министар пољопривреде, пошто је суспендовао целу управу тога савеза из чисто политичких разлога.

Прошли број није могао бити достављен читаоцима из техничких разлога